

Sygn. akt I ACz 1197/16

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Ewa Solecka

Sędziowie: SA Lucyna Świdarska-Pilis (spr.)

SO (del.) Lucyna Morys-Magiera

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2016 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko M. G. i P. G.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

od zarządzenia przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Częstochowie

z dnia 26 kwietnia 2016 r.

sygn. akt I Nc 139/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Lucyna Morys-Magiera SSA Ewa Solecka SSA Lucyna Świdarska-Pilis

Sygn. akt I ACz 1197/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 26 kwietnia 2016 r. zwrócono pozew powoda z uzasadnieniem, że nie została uiszczona należna opłata od pozwu, a powód działał przy pomocy fachowego pełnomocnika.

Na powyższe rozstrzygnięcie zażalenie złożył powód, wnosząc o jego uchylenie oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Skarżący zarzucał naruszenie art. 13 ust 1a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy powód roszczenie swe wywodzi z czynności bankowych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W sprawie niniejszej powód - (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanych M. G. i P. G. zapłaty kwoty 368 368 zł. Jako podstawę swego żądania powód powoływał się na to, że pozwani są dłużnikami (...) Banku (...) SA z siedzibą w W.. Na podstawie umowy cesji powód nabył od Banku całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez pozwanych z Bankiem.

Zgodnie z treścią art. 13 ust 1a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 1025, dalej: uks) w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (tekst jednolity Dz.U. z 2015 r., poz. 128, dalej: prawo bankowe), opłata stosunkowa wynosi 5% przedmiotu sporu, nie mniej niż 30 zł i nie więcej niż 1 000 zł. Przepis ten wprowadzony został ustawą z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 1854). Zgodnie natomiast z art. 5 ust 1 i 2 prawa bankowego czynnościami bankowymi m. in. jest nabywanie i zbywanie wierzytelności pieniężnych - o ile są one wykonywane przez banki.

Wprawdzie źródłem roszczenia powoda była czynność bankowa, dokonana przez pozwanych z Bankiem (...) SA, jednakże już roszczenie powoda nie wywodzi się z czynności bankowej, tylko z umowy cesji wierzytelności. Umowa cesji wierzytelności ze strony funduszu sekurytyzacyjnego nie stanowi czynności bankowej w rozumieniu cyt. art. 5 ust 2 pkt. 5 prawa bankowego, bowiem nie jest dokonywana przez bank, tylko podmiot zajmujący się przejmowaniem wierzytelności bankowych dlatego nie ma zastosowania wobec takiego podmiotu regulacja wprowadzona art. 13 ust 1a uks. Treść art. 5 ust 2 stanowi wyrażnie o czynnościach „o ile są one wykonywane przez banki”. Czynność cesji zatem dla banku stanowi czynność bankową, a dla innego podmiotu - nie.

Za powyższą interpretacją znowelizowanego przepisu art. 13 ust 1a uks przemawia i ratio legis wprowadzonej normy. Wprowadzona ona bowiem została nowelizacją ustawy prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw. Nowelizacja w głównej mierze na celu miała uchylenie przepisów art. 96 - 98 prawa bankowego, dotyczących bankowego tytułu egzekucyjnego. Do tej pory zatem banki miały dogodniejszą możliwość dochodzenia swych roszczeń, a to tylko poprzez wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego. Nowelizacja prawa bankowego odsyła już banki na drogę sądową. Powiązanie nowelizacji tych dwóch ustaw prowadzi do wniosku, iż intencją ustawodawcy, przy wprowadzeniu art. 13 ust 1a uks, było złagodzenie ciężaru fiskalnego na bankach, które masowo dochodzą swych roszczeń, a dotychczas były uprzywilejowane w ich egzekucji.

Powyższe wywody prowadzą do wniosku, że opłata w niniejszej sprawie wynosić winna 5% wartości przedmiotu sporu, co prawidłowo przyjął Sąd pierwszej instancji. Ponieważ fachowy pełnomocnik powoda uścił jedynie kwotę 1 000 zł, prawidłowo na podstawie art. 13 ust 1 uks i art. 130²§1 kpc zarządzono zwrot pozwu.

Z przedstawionych względów na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397§2 kpc orzeczono jak w sentencji.

SSO Lucyna Morys-Magiera SSA Ewa Solecka SSA Lucyna Świdarska-Pilis